

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חזקה לכהונה - נשיאות כפים בבבל, ואכילת חלה בסוריא, וחילוק מתנות בכרכין	ת"ש:											⚡
קתני מיהת נשיאות כפים, מאי לאו ליוחסין												⚡
לא, לתרומה.												⚡
והא דומיא דאכילת חלה קתני, מה אכילת חלה ליוחסין, אף נשיאות כפים ליוחסין												⚡
לא, אכילת חלה גופה לתרומה קסבר: חלה בזמן הזה דרבנן, ותרומה דאורייתא, ומסקינן מחלה דרבנן לתרומה דאורייתא, וכדאפיך להו רב הונא בריה דרב יהושע לרבנן.												⚡
חזקה לכהונה - נשיאות כפים וחילוק גרנות בא"י, ובסוריא ובכל מקום ששלוחי ראש חודש מגיעין - נשיאות כפים ראייה אבל לא חילוק גרנות, ובבל כסוריא	ת"ש: [ת"ק]											⚡
אף אלכסנדריא של מצרים בראשונה, מפני שבית דין קבועין שם	רשב"ג:											⚡
קתני מיהת נשיאות כפים, מאי לאו ליוחסין												⚡
לא, לחלה.												⚡
הא דומיא דחילוק גרנות קתני, מה חילוק גרנות ליוחסין, אף נשיאות כפים ליוחסין												⚡
לא, חילוק גרנות גופה לחלה קסבר: תרומה בזמן הזה דרבנן, וחלה דאורייתא, ומסקינן מתרומה דרבנן לחלה דאורייתא, וכדאשכחינהו רב הונא בריה דרב יהושע לרבנן.												⚡
אפילו למאן דאמר תרומה בזמן הזה דרבנן, חלה דאורייתא, שהרי ז' שכיבשו ז' שחילקו נתחייבו בחלה ולא נתחייבו בתרומה	דאמר רב הונא בריה דרב יהושע, אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי:											⚡
אדרבה, אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דאורייתא, חלה דרבנן	ואמינא להו אנא: [רב הונא בריה דרב יהושע]											⚡
(במדבר ט"ז) בבואכם אל הארץ - אי בבואכם, יכול משנכנסו לה שנים ושלושה מרגלים? ת"ל: בבואכם - בביאת כולכם אמרתי, ולא בביאת מקצתכם	דתניא:											⚡
וכי אסקינהו עזרא, לאו כולהו סלוק.												⚡
חזקה לכהונה - נשיאות כפים, וחילוק גרנות, ועדות	ת"ש:											⚡
עדות חזקה היא?												⚡
אלא לאו הכי קאמר: נשיאות כפים כי עדות, מה עדות ליוחסין, אף נשיאות כפים ליוחסין												⚡
לא, עדות הבאה מכח חזקה כחזקה												⚡
כי ההוא דאתא לקמיה דרבי אמי, א"ל: מוחזקני בזה שהוא כהן												⊖
מה ראיית?	א"ל: [רבי אמי]											⊖
אמר ליה: שקרא ראשון בבית הכנסת												⊖
בחזקת שהוא כהן או בחזקת שהוא גדול?	[רבי אמי]											⊖
שקרא אחריו לוי												⊖
והעלהו ר' אמי לכהונה על פיו.												⊖
ההוא דאתא לקמיה דרבי יהושע בן לוי, אמר ליה: מוחזקני בזה שהוא לוי												⊖
מה ראיית?	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]											⊖
אמר ליה: שקרא שני בבית הכנסת												⊖
בחזקת שהוא לוי או בחזקת שהוא גדול?	[רבי יהושע בן לוי]											⊖

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא איקרו ויהבו ליה													כו.
הכא במאי עסקינן - כגון דמוחזק לן באבוה דהאי דכהן הוא, ונפק עליה קלא דבן גרושה וכן חלוצה הוא, וחלקו ליה לדידיה מעשר בבית הגרנות, לוי - דלאו לוי הוא, מאי איכא למימר - בן גרושה או בן חלוצה הוא, לא מיבעיא למאן דאמר מעשר ראשון אסור לזרים, דלא הווי יהבי ליה, אלא אפילו למ"ד מעשר ראשון מותר לזרים, הני מילי למיספק להו, אבל בתורת חלוקה לא יהבי ליה.		רב חסדא:											כו.
והחולק בבית דין - אינה חזקה.													כו.
אי בבית דין לא היא חזקה, היכא היא חזקה?													כו.
הכי קאמר: החולק תרומה בנכסי אביו עם אחיו בבית דין - אינה חזקה.		רב ששת:											כו.
פשיטא													כו.
מהו דתימא מדהנך לאכילה האי נמי לאכילה, קמ"ל: הנך לאכילה, האי לזבוני.													כו.
אין מעלין לכהונה על פי עד אחד וכו'.		רבי יהודה:											כו.
רשב"ג היינו רבי אליעזר													כו.
וכי תימא ערער חד איכא בינייהו													כו.
ערער חד		דרבי אליעזר סבר:											כו.
ערער תרי		רשב"ג סבר:											כו.
דברי הכל אין ערער פחות משנים		והאמר רבי יוחנן:											כו.
אלא הכא במאי עסקינן - דמוחזק לן באבוה דהאי דכהן הוא, ונפק עליה קלא דבן גרושה או בן חלוצה הוא ואחתיניה, ואתא עד אחד ואמר ידענא ביה דכהן הוא ואסקיניה, ואתו בי תרי ואמרי בן גרושה וכן חלוצה הוא ואחתיניה, ואתא עד אחד ואמר ידענא ביה דכהן הוא, ודכולי עלמא - מצטרפין לעדות, והכא במיחש לזילותא דבי דינא קמיפלגי													כו.
כיון דאחתיניה לא מסקינן ליה, חיישינן לזילותא דבי דינא		תנא קמא סבר:											כו:
אנן אחתינן ליה ואנן מסקינן ליה, ולזילותא דבי דינא לא חיישינן.		רשב"ג סבר:											כו:
אי הכי, אפ"ל תרי ותרי נמי		מתקיף לה רב אשי:											כו:
במצטרפין לעדות קמיפלגי, ובפלוגתא דהני תנאי		אלא אמר רב אשי:											כו:
אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד		דתנאי: [ת"ק]											כו:
אפ"ל בזה אחר זה		ר' יהושע בן קרחה:											כו:
ואין עדותן מתקיימת בב"ד עד שיעידו שניהם כאחד		[ת"ק]											כו:
שומעין דבריו של זה היום, וכשיבא חבירו למחר שומעין דבריו.		ר' נתן:											כו:
האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים, על ידי ממון - מותרת לבעלה, על ידי נפשות - אסורה לבעלה.													כו:
לא שנו אלא שיד ישראל תקיפה על עובדי כוכבים, אבל יד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן, אפילו על ידי ממון - אסורה לבעלה.		רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:											כו:
העיד רבי יוסי הכהן ור' זכריה בן הקצב, על בת ישראל שהורגה באשקלון וריחקה בני משפחתה, ועדיה מעידים אותה שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואמרו להם חכמים: אם אתם מאמינים שהורגה - האמינו שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואם אי אתם מאמינים שלא נסתרה ושלא נטמאה - אל תאמינו שהורגה		מתיב רבא:											כו:
והא אשקלון דיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן וקתני: הורהנה אין, נחבשה לא													כו:
הוא הדין אפילו נחבשה, ומעשה שהיה כך היה.													כו.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכי השתא, התם ודאי איכא טומאה, הכא מי יימר דאיטמי.												כז.
אמרה לא נחבאתי ולא נטמאתי, מהו? מי אמרינן מה לי לשקר, או דלמא לא אמרינן?	בעי רב אשי:											כז.
ומא שנא מהוהא מעשה דהוהא גבא דאגו ליה חמרא לחבוריה, א"ל לא תיביל באורחא דנהר פקח דאיכא מיא, זיל באורחא דנרש דליכא מיא, ואזיל איהו באורחא דנהר פקוד ומית חמרא, אתא לקמיה												כז:
מה לי לשקר, אי בעי א"ל באורחא דנרש אזלי	רבא:											כז:
מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן	ואמר ליה אביי:											כז:
הכי השתא, התם ודאי איכא טומאה, הכא ודאי איטמי? חששא הוא, ובמקום חששא אמרינן.												כז:
אם יש עדים, אפילו עבד ואפילו שפחה - נאמנין.												כז:
ואפילו שפחה דידה מהימנא												כז:
לא תתייחד עמו אלא ע"פ עדים, ואפילו ע"פ עבד וע"פ שפחה, חוץ משפחתה, מפני שלכה גס בשפחתה	ורמינהי:											כז:
בשבויה הקילו.	רב פפי:											כז:
הא בשפחה דידה, הא בשפחה דידה.	רב פפא:											כז:
ושפחה דידה לא מהימנא?												כז:
אין אדם מעיד על עצמו	הא קתני:											כז:
הא שפחה דידה מהימנא												כז:
שפחתה נמי כעצמה דמי.												כז:
הא והא בשפחה דידה, ושפחה מיחזא חזיא ושתקה, התם דשתיקתה מתירתה - לא מהימנא, הכא דשתיקתה אוסרתה - מהימנא.	רב אשי:											כז:
השתא נמי אתיא ומשקרא												כז:
תיתי לא עבדה.												כז:
כי הא דמרי בר איסק, ואמרי לה חנא בר איסק, אתא ליה אחא מבי חוזאה, א"ל: פלוג לי בנכסי דאבא, א"ל: לא ידענא לך, אתא לקמיה דרב חסדא												כז:
שפיר קאמר לך, דכתיב: (בראשית מ"ב) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו, מלמד, שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן. א"ל: זיל אייתי סהדי דאחיה את	א"ל: [רב חסדא]											כז:
א"ל: אית לי סהדי ומסתיפנו מיניה, דגברא אלמא הוא.												כז:
א"ל לדידיה: זיל אייתינהו את דלאו אחוך הוא	[רב חסדא]											כז:
א"ל: דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה												כז:
א"ל: הכי דאיננא לך ולכולהו אלמי חברך	א"ל: [רב חסדא]											כז:
השתא נמי אתו ומשקרי?												כז:
תיתי לא עבדי.												כז:
לימא כתנאי:												כז:
זו עדות - איש ואשה, תינוק ותינוקת, אביה ואמה, ואחיה ואחותה, אבל לא בנה ובתה, לא עבדה ושפחתה	[תניא]											כז:
הכל נאמנין להעיד, חוץ מהימנה ובעלה	ותניא אידך:											כז:
דרב פפי ודרב אשי תנאי היא												כז:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
לא אוקי רבא שליח בינתייהו	איכא דאמרי:										○
ניקום מר שלוחא בינתייהו	א"ל רב אדא בר מתנא:										■
תנא באבל רבתי כו!	א"ל [רבא], והא אמר רב נחמן:										⚡
ה"מ היכא דלא גייסי בהדדי, אבל הני קא חזינא להו דגייסי בהדדי.	א"ל: [רב אדא בר מתנא]										◊
ואזי נאמנין להעיר בהלך מה שאי נקוטן. נאמן אדם לומר זה כתב ידו של אבא זה כתב ידו של רב וזה כתב ידו של אחי, זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינמא וראשה פרוע, ושהיה איש פלוני יוצא מבית אבא אין אדם נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.											■
והוא, שיש גדול עמו.	רב הונא בריה דרב יהושע:										◊
וזכור כהן ואי אשמעינן אביו, משום דשכיח גביה, אבל זכור אביו ואי אשמעינן בן, משום דאית ליה אימיה דרביה, אבל אביו לא ואי אשמעינן הני תרתי, אביו - דשכיח גביה, ורבו - דאית ליה אימיה, אבל אחיו זכור הייתי בפלונית שיצאה בהינמא וראשה פרוע.											◊
מאי טעמא?											^
כיון דרוב נשים בתולות נישאות, גלוי מלתא בעלמא הוא.											◊
ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה.											■
ודלמא עבד כהן הוא											⚡
מסייע ליה לר' יהושע בן לוי											!
אסור לאדם שילמד את עבדו תורה.	דאמר ר' יהושע בן לוי:										◊
ולא?											⚡
לוה הימנו רבו, או שעשאו רבו אפוטרוס, או שהניח תפילין בפני רבו, או שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת - הרי זה לא יצא לחירות	והתניא:										◊
התם דאיכרי עבד מדעתו, כי קאמרינן - דקא נהיג ביה מנהג בנים.											◊
לטבול לאכול בתרומה.											■
בתרומה דרבנן.											◊
ושהיה חולק עמנו על הגורן.											■
ודלמא עבד כהן הוא											⚡
תנן כמאן דאמר: אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו											◊
אין חולקין תרומה לעבד - אלא אם כן רבו עמו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										◊
יכול הוא שיאמר אם כהן אני - תנו לי בשביל עצמי, ואם עבד כהן אני - תנו לי בשביל רבי	רבי יוסי:										◊
במקומו של רבי יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין, במקומו של רבי יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין.											◊
מימי לא העדתי, פעם אחת העדתי והעלו עבד לכהונה על פי	תניא, א"ר אלעזר ברבי יוסי:										◊
העלו סלקא דעתך? השתא ומה בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם, צדיקים עצמם לא כ"ש											⚡
אלא, בקשו להעלות עבד לכהונה על פי, הוא באתריה דרבי יוסי, ואול ואסהיד באתריה דרבי יהודה.											◊
ושהמקום הזה בית הפרס הוא.											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"ט?													כח:
בית הפרס דרבנן													כח:
מנפה אדם בית הפרס והולך.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:												כח:
בית הפרס שנידש - טהור מאי טעמא? אי אפשר לעצם כשעורה שלא נידש ברגל.	רב יהודה בר אמי משמיה דרב יהודה:												כח:
ועד כאן היינו באין בשבת.													כח:
קסבר: תחומין דרבנן.													כח:
ואין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.													כח:
מאי טעמא?													כח:
אפוקי ממונא לא מפקינן.													כח:
נאמן התינוק לומר, כך אמר לי אבא משפחה זו טהורה, משפחה זו טמאה	תנו רבנן:												כח:
טהורה וטמאה סלקא דעתך?													כח:
אלא, משפחה זו כשרה ומשפחה זו פסולה, ושאלנו בקצצה של בת פלוני לפלוני, ושהיינו מוליכים חלה ומתנות לפלוני כהן - על ידי עצמו, אבל לא על ידי אחר.													כח:
וכולן, אם היה עובד כוכבים ונתגייר, עבד ונשתחרר - אין נאמנים.													כח:
ואין נאמן לומר דרך היה לפלוני במקום הזה, מעמד ומספד היה לפלוני במקום הזה.													כח:
נאמנים.	רבי יוחנן בן ברוקא:												כח:
ר' יוחנן בן ברוקא אהייא?													כח:
אילימא אסיפא													כח:
אפוקי ממונא הוא													כח:
וכולם, אם היה עובד כוכבים ונתגייר, עבד ונשתחרר - אין נאמנים	אלא ארישא: [ת"ק]												כח:
נאמנים.	רבי יוחנן בן ברוקא:												כח:
במאי קמיפלגי?													כח:
כיון דעובד כוכבים הוא לא הוה דייק	ת"ק סבר:												כח:
כיון דדעתיה לאיגיורי מידק הוה דייק.	רבי יוחנן בן ברוקא סבר:												כח:
מאי קצצה?													כח:
כיצד קצצה? אחד מן האחין שנשא אשה שאינה הוגנת לו, באין בני משפחה ומביאין חבית מליאה פירות, ושוברין אותה באמצע רחבה, ואומרים: אחינו בית ישראל שמעו, אחינו פלוני נשא אשה שאינה הוגנת לו, ומתייראים אנו שמא יתערב זרעו בורעינו, בואו וקחו לכם דוגמא לדורות שלא יתערב זרעו בורעינו, וזו היא קצצה שהתינוק נאמן להעיד עליה.	דתנו רבנן:												כח:
הדרן עלך האשה שנתארמלה													

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
מזמרא													מ
אלו נערות שיש להן קנס: הבא על המזורת, ועל הנתינה, ועל הכותית													כ
הבא על הגזירת, ועל השבויה, ועל השפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד													כ
הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אביו, ועל הגדה - יש להם קנס, אע"פ שהן בהכרת - אין בהן מיתת בית דין.													כ
הני נערות פסולות אית להו קנס, כשירות לא?													ג
הכי קאמר, אלו נערות פסולות שיש להם קנס: הבא על המזורת, ועל הנתינה, ועל הכותית.													כ
נערה אין, קטנה לא, מאן תנא?													כ
רבי מאיר היא	רב יהודה אמר רב:												כ
קטנה מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות - יש לה מכר ואין לה קנס, ומשתביא שתי שערות ועד שתיבגר - יש לה קנס ואין לה מכר, דברי רבי מאיר, שהיה רבי מאיר אומר: כל מקום שיש מכר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מכר	דתניא: [רבי מאיר]												כ
קטנה מבת שלש שנים ויום אחד ועד שתיבגר - יש לה קנס	החכמים:												כ
קנס אין, מכר לא?													כ
אימא: אף קנס במקום מכר.													כ
והני בני קנסא נינהו? ואמאי? איקרי כאן (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לן													כ
(דברים כ"ב) נערה נערה הנערה - חד לגופיה, וחד לאתויי חייבי לאוין, וחד לאתויי חייבי כריתות.	ריש לקיש:												כ
(שמות כ"ב) בתולה בתולות הבתולות - חד לגופיה, וחד לאתויי חייבי לאוין, וחד לאתויי חייבי כריתות.	רב פפא:												כ
ורב פפא מ"ט לא אמר כר"ל?													כ
ההוא מיבעי ליה לכדאביי													כ
בא עליה ומתה - פטור, שנאמר: (דברים כ"ב) ונתן לאבי הנערה, לאבי נערה ולא לאבי מתה.	דאמר אביי:												כ
וריש לקיש מ"ט לא אמר כרב פפא?													כ
ההוא מיבעי ליה לגזירה שוה													כ
(שמות כ"ב) כסף ישקול כמוהר הבתולות - שיהא זה כמוהר הבתולות, ומוהר הבתולות כזה.	דתניא:												כ
וריש לקיש נמי מיבעי ליה לכדאביי ורב פפא נמי מיבעי ליה לגזירה שוה													כ
אלא, שיתא קראי כתיבי: נערה נערה הנערה, בתולה בתולות, הבתולות - תרי לגופיהו, חד לכדאביי, וחד לגזירה שוה, אייתרו ליה תרי, חד לאתויי חייבי לאוין, וחד לאתויי חייבי כריתות.													כ
ולאפוקי מהאי תנא													כ
ולו תהיה לאשה - שמעון התימני אומר: אשה שיש בה הויה	דתניא: [שמעון התימני]												כ
אשה הראויה לקיימה.	רבי שמעון בן מנסיא:												כ
מאי בינייהו?													כ
ממזרת ונתינה איכא בינייהו, למאן דאמר יש בה הויה, הא נמי יש בה הויה למאן דאמר ראויה לקיימה, הא אינה ראויה לקיימה.	ר' זירא:												כ
ולרבי עקיבא													כ
אין קידושין תופסין בחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]												כ
מאי בינייהו?													כ

<p>disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה- O</p>	<p>מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer! ראיה- proof</p>
--	--

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איכא בינייהו אלמנה לכהן גדול, כרבי סימאי												◇	כט:
מן הכל עושה רבי עקיבא ממזרין, חוץ מאלמנה לכהן גדול, שהרי אמרה תורה: (ויקרא כ"א) לא יקח ולא יחלל, חילולין הוא עושה, ואין עושה ממזרין.	דתניא, רבי סימאי:											◇	כט:
ולרבי ישבב											⋈		כט:
בואו ונצוה על עקיבא בן יוסף, שהיה אומר: כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר	דאמר: [רבי ישבב]											◇	כט:
מאי בינייהו?												◇	כט:
איכא בינייהו חייבי עשה מצרי ואדומי.												◇	כט:
הניחא לר' ישבב אי לאפוקי מטעמא דר' סימאי קאתי - שפיר, אלא אי טעמא דנפשיה קאמר: כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר, ואפי' חייבי עשה, מאי בינייהו?												◇	ל.
איכא בינייהו בעולה לכ"ג.												◇	ל.
ומ"ש?												⋈	ל.
דהוה ליה עשה שאינו שוה בכל.												◇	ל.
הכל מודים, בבא על הגדה שמשלם קנס למ"ד יש בה הויה, הא נמי יש בה הויה, למ"ד ראויה לקיימה, הא נמי ראויה לקיימה.	רב חסדא:											◇	ל.
ולאפוקי מדרבי נחוניא בן הקנה												◇	ל.
רבי נחוניא בן הקנה היה עושה את יום הכפורים כשבת לתשלומין, מה שבת - מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין, אף יום הכפורים - מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין.	דתניא: [רבי נחוניא בן הקנה]											◇	ל.
מ"ט דר' נחוניא בן הקנה?												⋈	ל.
נאמר (שמות כ"א) אסון בידי אדם, ונאמר (בראשית מ"ב) אסון בידי שמים, מה אסון האמור בידי אדם - פטור מן התשלומין, אף אסון האמור בידי שמים - פטור מן התשלומין.	אביי:											◇	ל.
ממאי דכי קא מזהר להו יעקב לבניה, על צינים ופחים דבידי שמים ניהו? דלמא על אריא וגנבי דבידי אדם נינהו	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:											⋈	ל.
אטו יעקב אהא אזהר, אהא לא אזהר? יעקב על כל מילי אזהר.												◇	ל.
וצינים פחים בידי שמים ניהו?												⋈	ל.
הכל בידי שמים, חוץ מצינים פחים, שנאמר: (משלי כ"ב) צינים פחים בדרך עיקש שומר נפשו ירחק מהם ותו, אריא וגנבי בידי אדם ניהו?	והתניא:											◇	ל.
מיום שחרב בית המקדש, אף על פי שבטלו סנהדרין, ארבע מיתות לא בטלו לא בטלו?	והאמר רב יוסף, וכן תני רבי חייא:											◇	ל.
הא בטלו להן												⋈	ל.
אלא, זין או בע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה - או נפל מן הגג או היה דחוסתו, ומי שנתחייב שריפה - או נפל בדליקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות או ליסטים באין עליו, וכו'.												◇	ל.
אלא איפוך: אריא וגנבי בידי שמים, צינים ופחים בידי אדם.												◇	ל.
טעמא דרבי נחוניא בן הקנה מהכא: (ויקרא כ') ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למולך ושמתו אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתיו אותו, אמרה תורה: כרת שלי כמיתה שלכם, מה מיתה שלכם פטור מן התשלומין, אף כרת שלי פטור מן התשלומין.	רבא:											◇	ל.
מאי איכא בין רבא לאביי?												⋈	ל.
איכא בינייהו זר שאכל תרומה, לאביי פטור, ולרבא חייב.												◇	ל.
ולאביי פטור?												⋈	ל.
מודה ר' נחוניא בן הקנה, בגונב חלבו של חבירו ואכלו - שהוא חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שבא לידי איסור חלב	והאמר רב חסדא:											◇	ל.
אלמא דמעידנא דאגביה קנייה, מתחייב בנפשו לא הוה עד דאכיל ליה												◇	ל.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ; קושיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכא נמי בעידנא דאגביה קנייה, מתחייב בנפשו לא הוי עד דאכיל ליה												?	ל:
הכא במאי עסקינן - כגון שתחב לו חברו לתוך פיו.												!	ל:
סוף סוף כיון דלעסיה קנייה, מתחייב בנפשו לא הוי עד דבלעה												?	ל:
כגון שתחב לו לתוך בית הבליעה.												!	ל:
היכי דמי?												^	ל:
אי דמצי לאהדורה												!	ל:
ניהדר												?	ל:
אי לא מצי לאהדורה												!	ל:
אמאי חייב?												?	ל:
לא צריכא, דמצי לאהדורה ע"י הדחק.												!	ל:
כגון שתחב לו חברו משקין של תרומה לתוך פיו.	רב פפא:											!	ל:
בור שאכל תרומה משלו וקרע שיראין של חברו.	רב אשי:											!	ל:
מודה רבי נחוניא בן הקנה, בגונב חלבו של חברו ואכלו - שהוא חייב, שכבר נתחייב בגבה קודם שיבא לידו איסור חלב.	גופא - רב חסדא:											■	< לא:
לימא, פליגא דרבי אבין												?	לא:
הזורק חץ מתחילת ארבע לסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו - פטור, שעקירה צורך הנחה היא	דאמר רבי אבין:											■	לא:
הכא נמי הגבהה צורך אכילה היא												?	לא:
הכי השתא, התם אי אפשר להנחה בלא עקירה, הכא אפשר לאכילה בלא הגבהה, דאי בעי גזין ואכיל												!	לא:
אי נמי, התם אי בעי לאהדורה לא מצי מהדר לה, הכא מצי מהדר לה.												!	לא:
מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא?												^	לא:
איכא בינייהו: המעביר סכין ברה"ר וקרע שיראין בהליכתו, להך לישנא דאמרת אי אפשר להנחה בלא עקירה, הכא נמי אי אפשר להנחה בלא עקירה להך לישנא דאמרת לא מצי מהדר לה, הכא מצי מהדר לה.												!	לא:
הזורק חץ מתחילת ארבע לסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו - פטור, שעקירה צורך הנחה היא.	גופא - רבי אבין:											■	< לא:
הגונב כוס בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידו איסור סקילה היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור שבת וגניבה באין כאחד	מתיב רב ביבי בר אבוי:											■	לא:
ואמאי? הכא נמי לימא הגבהה צורך הוצאה היא												?	לא:
הכא במאי עסקינן - כגון שהגביהו על מנת להצניעו, ונמלך עליו והוציאו.												!	לא:
וכי האי גוונא מי חייב?												?	לא:
המפנה חפצים מזוית לזוית, ונמלך עליהם והוציאו - פטור, שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך	והאמר רב סימון אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:											■	לא:
לא תימא ע"מ להצניעו אלא אימא ע"מ להוציאו, הכא במאי עסקינן - כשעמד.												!	לא:
עמד למאי?												^	לא:
אי לכתף												!	לא:
אורחיה הוא												?	לא:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	Talmud Navigator										א						
מימרא		כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
אלא בעומד לפוש.																		לא: ◊
אבל לכתף מאי? פטור, אדתני: היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא - פטור, נפלוג וניתני בדידה: במה דברי' אמורים - בעומד לפוש, אבל לכתף - פטור																		לא: ◊
אלא, הא מני? בן עזאי היא																		לא: !
מהלך כעומד דמי.	דאמר: [בן עזאי]																	לא: ◊ !
אבל זורק מאי? פטור, נפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - במהלך, אבל זורק - פטור																		לא: ◊
מגרר ויוצא איצטריכא ליה, ס"ד אמינא אין דרך הוצאה בכך, קמ"ל.																		לא: ◊ !
ובמאי?																		לא: ^
אי ברברבי																		לא: !
אורחיה הוא																		לא: ז
אי בזוטרי																		לא: !
לאו אורחיה הוא																		לא: ז
אלא במיצעי.																		לא: ◊ !
ודאפקיה להיכא?																		לא: ◊ ^
אי דאפקיה לרה"ר																		לא: !
איסור שבת איכא, איסור גניבה ליכא																		לא: ז
אי דאפקיה לרשות היחיד																		לא: !
איסור גניבה איכא, איסור שבת ליכא																		לא: ז
לא צריכא, דאפקיה לצדי רשות הרבים.																		לא: ◊ !
וכמאן?																		לא: ◊ ^
אי כר' אליעזר																		לא: !
צידי רה"ר כרה"ר דמו	דאמר: [ר' אליעזר]																	לא: ◊ !
איסור שבת איכא, איסור גניבה ליכא																		לא: ז
אי כרבנן																		לא: !
צידי רה"ר לאו כרה"ר דמו	דאמרי: [רבנן]																	לא: ◊ !
איסור גניבה איכא, איסור שבת ליכא																		לא: ז
לעולם כר' אליעזר, וכי אמר ר"א צידי רה"ר כרה"ר דמו - הני מילי לענין חיובא דשבת, דזימנין דדחקי רבים ועיילי להתם, אבל לענין מיקנא - קני, מ"ט? דהא לא שכיחי רבים.																		לא: ◊ !
כגון שצירף ידו למטה משלשה וקיבלו, כדרבא	רב אשי:																	לא: ◊ !
ידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה.	דאמר רבא:																	לא: ◊ !
רב אחא מתני הכי.	[רב אחא]																	לא: ◊ !
לעולם דאפקיה לרה"ר, וברה"ר נמי קנה.	רבינא מתני:																	לא: ◊ !

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא & question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
ותרוייהו בדיוקא דהא מתנן קמיפלגי													לא:
היה מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים - פטור, הגביהו או שהוציאו מרשות בעלים ומת - חייב	דתנן:												לא:
רבינא דייק מרישא, רב אחא דייק מסיפא.													לא:
היה מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים - פטור, טעמא דמת ברשות בעלים, הא הוציאו מרשות בעלים ומת - חייב	רבינא דייק מרישא:												לא:
הגביהו או שהוציאו, הוצאה דומיא דהגבהה מה הגבהה דאתי לרשותיה, אף הוצאה נמי דאתי לרשותיה.	רב אחא דייק מסיפא:												לא:
לרב אחא קשיא רישא													לא:
לרבינא קשיא סיפא													לא:
רישא לרב אחא לא קשיא, כמה דלא אתי לרשותיה - רשות בעלים קרינא ביה													לא:
סיפא לרבינא לא קשיא, הוצאה דומיא דהגבהה לא אמרינן.													לא: